

-Els Bons Homes-

Aquesta terra nostrada coberta de llur patiment
per la fe de la bona gent que fuig de la llar
pregant per una vida real.

No vaig creure en la creu ni en la supèrbia
els bons homes castiguen per la seva creença.

Vénen de fora per fer-nos cremar
en fogueres d'odi sant
maten i arrenquen els plors dels vilatans
no en tenen pas de pietat.

Aquesta terra nostrada coberta de llur patiment
per la fe de la bona gent que fuig de la llar
pregant per una vida real.

Flames s'alcen al cel en vistes de salvació
ell salvarà als seus d'entre tota la gent.

Els veneren la mort de l'enviat salvador
senyalen l'heretgia en el nostre cos.

La meva ànima està condemnada
a vagar de cos en cos
potser algun dia expiaré el mal
i assoliré per fi la pau.

Ara és l'hora final, deixo enrere tot allò que
no pertany a la creació, la gran perfecció
Ara ja el meu pas per aquí ha acabat.

Aquesta terra nostrada coberta de llur patiment
per la fe de la bona gent que fuig de la llar,
pregant per una vida real.

Flames s'alcen al cel en vistes de salvació
ell salvarà als seus d'entre tota la gent.

-Muret-

Veniu tots, escolteu la història de Muret, veniu tots
on el rei la vida veu acabar, escolteu!
En aquesta terra lluny de la mar, molt endins
Ràbia i odi trenquen els crits dels soldats, escolteu!

El teu error pagaràs molt car
has perdut el control
aviat cauràs, i tots amb tu.

Amb tu acaba el somni d'un país
que ara no tornarà a viure en llibertat.

La vanitat va impulsar l'atac
la ràbia el va encegar
l'afany per voler lluitar
va matar el poc seny que quedava.

Embriagat va anar cap a la mort
i la va trobar per fi a Occitània.

El teu error pagaràs molt car
has perdut el control
aviat cauràs i tots amb tu.

Amb tu acaba el somni d'un país
que ara no tornarà a viure en llibertat.

-Infància-

Rere els murs d'aquest castell
queda reclosa tota una vida
jo vaig ser dut aquí
no vaig poder escollir
el meu destí tancat
pels errors que no vaig cometre
mai vaig poder ser un nen
no em van pas deixar.

Enveja tinc dels ocells
volen lliurement pel cel
lluny, lluny d'aquí.

En la meva soledat ploro en silenci
endinsat en la foscor
l'única amiga que tinc és la pedra,
freda sense cor, on jo visc.

El meu deure em crida, no tinc temps per mi
un regne destronat he de salvar, he de regnar
no sé què em depara el futur
però no puc tenir por, tot depèn de mi.

En la meva soledat ploro en silenci
endinsat en la foscor
l'única amiga que tinc és la pedra,
freda sense cor, on jo visc.

El meu futur destí està en la història
que s'haurà d'escriure avui
preparat hauré d'estar, tots esperen
un rei dedicat a la glòria.

-Jaume I-

Des del sol torna, d'allà l'horitzó
és l'infant Jaume, senyor d'aquest comtat.

Ha arribat el gran moment per donar sentit
tota una vida canvià, ara ell pren el poder
ell va néixer per això
només esperen la glòria en aquests temps de foscor.

Potser és massa aviat, però ja no hi ha temps,
males llengües parlen de conspiració
ara és l'hora de fer-se valer, imposar el poder
no deixar-se trepitjar.

És temps de foscor, guerres i nobles rebels
i ara van a per ell.

Des del sol torna, d'allà l'horitzó
és l'infant Jaume, senyor d'aquest comtat.
Ha vingut a reclamar el seu tron
per portar la joia en aquest vell regne.

La rebel·lió forja el seu temperament, ara no hi ha pietat
ell ara és aquí i no pensa marxar, ell ho vol tot.

Des del sol torna, d'allà l'horitzó
és l'infant Jaume, senyor d'aquest comtat.
Ha vingut a reclamar el seu tron
per portar la joia en aquest vell regne.

-Aurembiaix-

En un món on les lleis les van fer
la mà dels homes sobirans
no van tenir en compte una sola veu
d'aquelles que els van dur al món.

Relegades a un estat de d'inferioritat
condemnadetes a servir sense protestar
ella no pot acceptar la condició
ara ella ho vol tot.

Vola allà on el vent crida cap a la preuada llibertat
agafa't als teus somnis doncs és el més preuat
mai més et tornaran a trepitjar el teu valuós orgull
la teva força no és al braç, és tota dins del cor.

Ha vingut a reclamar el que és seu
i no pensa cedir res davant cap baró
no es deixarà usurpar la dignitat
ella mana el seu destí.

Contra el poder establert
lluitarà amb el poc que té
aconseguirà així el seu lloc
i vèncer la supèrbia dels homes.

Vola allà on el vent crida cap a la preuada llibertat
agafa't als teus somnis doncs és el més preuat
mai més et tornaran a trepitjar el teu valuós orgull
la teva força no és al braç, és tota dins del cor.

-El Conqueridor-

Anem allà cap a les terres dels infidels
anem a conquerir aquests nous mons
estem l'estendard de nostre senyor
estem la glòria del nostre regne.

Guia'ns en aquesta croada contra la cristiandat
la meva espasa estarà al teu servei d'ara endavant.

Navegarem cap a l'est i baixarem al sud
ben aviat la reconquesta tindrem
aquests regnes d'Al·là seran part nostre
la lluna passarà a ser una creu.

Dóna'ns força en aquestes terres
porta'ns corrents cap a la victòria
al teu costat no hi ha res a témer
som-hi tots que la glòria espera!

La glòria obtindràs tu per tota l'eternitat,
t'anomenaran amb orgull avui el conqueridor.

Dóna'ns força en aquestes terres
porta'ns corrents cap a la victòria
al teu costat no hi ha res a témer
som-hi tots que la glòria espera!

-Ales Negres-

Cau la nit i la lluna no s'alça amunt al cel, enmig de la foscor
més enllà del campament els homes temen
l'enemic que espera allà per poder atacar
en mig de la foscor ens envolten.

Les ales de la nit vas estendre'ns avui
i ara així podrem tornar a veure el sol
un nou dia vindrà, no hi haurà més foscor
ales negres ens guiaran demà.

Vas fer el niu al costat de la ràbia i el dolor
escapant de la sang de l'enemic
sobre el sostre del món on la guerra va trencar la pau.

Esclaus d'un mal que ens hem creat
si es vol viure s'haurà de lluitar
queda't just al nostre costat
envolta'ns un cop més.

Les ales de la nit vas estendre'ns avui
i ara així podrem tornar a veure el sol
un nou dia vindrà, no hi haurà més foscor
ales negres ens guiaran demà.

Ha arribat el moment marxarem a mitjanit
no hi ha por, afrontarem l'adversitat
volarem dalt del cel envoltats en la foscor, ben protegits

El setge acaba i demà les portes obriran
un últim alè i ja tot haurà acabat
un nou demà (un nou demà) on el sol es pondrà
i no tindrem cap por.

Cau la nit i la lluna no es veu enlloc
però ja no hi ha temor doncs tu ets aquí
d'ara endavant ens envoltes

Esclaus d'un mal que ens hem creat
si es vol viure s'haurà de lluitar

queda't just al nostre costat
envolta'ns un cop més.

Les ales de la nit vas estendre'ns avui
i ara així podrem tornar a veure el sol
un nou dia vindrà, no hi haurà més foscor
ales negres ens guiaran demà.

-Plany d'Occitània-

Plou sobre la sang vessada
de tots els nostres fills difunts
ara perduts en l'oblit.
Sota la terra descansen
ja no tornaran a sentir
l'escalfor del sol

Els seus vassalls vam ser per anys
encara que el van derrotar
ja no en queda res d'ell.
Ara la por ens ha visitat
ha trucat a la porta avui
el meu país ara mor.

Dintre del pou del temps dorment
on l'oblit s'hi va quedar
un somni creix en la memòria per així sortir.
Esperarem a la fi dels temps
quan els opressors cauran
tornarem a viure i el nostre somni haurà acabat.

Renegues dels germans que pel
teu pare van perdre-ho tot
ara ens portes a morir.
Abraçarem la perdició
i en la glòria t'acolliràs
i en el record ens perdrem.

Dintre del pou del temps dorment
on l'oblit s'hi va quedar
un somni creix en la memòria per així sortir.
Esperarem a la fi dels temps
quan els opressors cauran
tornarem a viure i el nostre somni haurà acabat.

-El llibre dels fets-

Ara que arribo al fi de la vida
explicaré qui vaig ser jo
uns m'admiraven, altres m'odiaven
però sempre vaig ser un simple mortal.

Rei d'aquestes terres, però no vaig ser qui volia ser
envoltat de gent vaig créixer en soledat
des de ben petit observat per tots els del meu voltant
mai va ser fàcil justificar els meus actes.

Lluny del pare i la mare, dintre dels murs de l'enemic
criat pels cavallers, guiat per la mà del senyor
ningú va venir a treure'm d'aquest malson
lligat als meus regnes per una cadena d'or.

Lluitant per la glòria de la meva estirp
expandint la terra a mar enllà

Per tal que els homes coneguin la història
passada la vida mortal
per donar exemple als altres pobles
jutgeu-me tal com vaig ser.

Expulsant a l'infidel sense cap treva, ni perdó
batallant contra rebels i lluitant contra mi
justificant la meva existència en aquest món
de ràbia i ressentiment.

Per tal que els homes coneguin la història
passada la vida mortal
per donar exemple als altres pobles
jutgeu-me tal com vaig ser.

Ara que passo aquesta vida
no oblideu pas tot el que hem fet.